

- (d) 2 til vesteuropæiske og andre stater;
- (e) 5 til Sikkerhedsrådets permanente medlemmer.

I øvrigt bevaredes i forslaget den gældende regel om, at antallet af vicepræsidenter fra den region, fra hvilken forsamlingspræsidenten vælges, reduceres med 1.

I forslaget indgik desuden, at de 7 formænd for de faste udvalg skulle vælges efter følgende mønster:

- (a) 3 repræsentanter fra afrikanske og asiatiske stater;
- (b) 1 repræsentant fra østeuropæiske stater;
- (c) 1 repræsentant fra latinamerikanske og caribiske stater;
- (d) 1 repræsentant fra Vesteuropa og andre stater;
- (e) Et formandskab skulle efter forslaget besættes skiftevis hvert andet år af en repræsentant fra de under (c) og (d) nævnte stater.

Australien, Canada og New Zealand fremsatte et ændringsforslag, som tilsigtede konstant at sikre Commonwealth mindst et af vicepræsidentskaberne eller formandskaberne (eventuelt præsidentposten), og Tjekkoslaviet og Polen foreslog, at præsidenthvervet skulle rotere mellem følgende regioner: (a) Afrika, (b) Asien, (c) Østeuropa, (d) Latinamerika og caribiske stater, (e) Det mellemsø Østen, (f) Vesteuropa og andre stater.

Det lykkedes ikke at nå til nogen enighed om de foreliggende forslag, og efter uofficielle forhandlinger stillede den sydamerikanske gruppe forslag om at udvide antallet af vicepræsidenter til 17 og heraf tildele den sydamerikanske gruppe 3.

Efter at Nigeria havde foreslået, at præsidentskabet skulle gå på skift mellem de regioner, fra hvilke de faste udvalgs formænd skulle vælges, jfr. ovenfor, meddelte Tjekkoslaviet og Polen, at de ikke ville forlange deres ændringsforslag sat til afstemning. Også Canada meddelte, at man ikke ville kræve ændringsforslaget om Commonwealth's repræsentation sat til afstemning.

Det afro-asiatiske forslag med Sydamerikas og Nigerias ændringsforslag vedtoges derefter med 109 stemmer for, ingen imod, medens ingen afstod.

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen med 111 stemmer for, ingen imod, og ingen afstod (A/RES/1990 (XVIII)).

Den ændrede sammensætning af generalkomiteen vil træde i kraft ved 19. generalforsamlings begyndelse. Som det vil ses af foranstående, får komiteen følgende geografiske sammensætning:

- 10 repræsentanter for afro-asiatiske lande
- 2 repræsentanter for østeuropæiske lande
- 4 repræsentanter for latinamerikanske lande
- 3 repræsentanter for vesteuropæiske og andre stater
- 1 repræsentant skiftevis for gruppen Latinamerika eller Vesteuropa og andre stater
- 5 repræsentanter for Sikkerhedsrådets faste medlemmer.

25

(b) I det særlige politiske udvalg stillede de latinamerikanske lande et forslag, der gik ud på at ændre FN-pagtens artikel 23, stk. 1, således at antallet af medlemmer af Sikkerhedsrådet forhøjedes fra „elleve“ til „tretten“, og antallet af ikke-faste medlemmer (som vælges af plenarforsamlingen) forhøjedes fra „seks“ til „otte“.

Samtidig foresloges bestemmelserne om afstemning ændret, således at Sikkerhedsrådets beslutninger i sager vedrørende forretningsgangen skulle vedtages med „otte“ medlemmers ja-stemmer (mod de nugældende „syv“), og at Sikkerhedsrådets beslutninger i alle andre sager skulle vedtages med „otte“ medlemmers ja-stemmer, derunder alle de faste medlemmers ja-stemmer, medens det fornødne antal stemmer, som pagten er i dag, i disse sager er „syv“ medlemmers ja-stemmer, derunder alle de faste medlemmers ja-stemmer.

De afro-asiatiske lande fremsatte et resolutionsforslag, som gik ud på at forøge Sikkerhedsrådets medlemstal til „femten“, derunder antallet af ikke-faste medlemmer til „ti“. Tilsvarende foresloges afstemningsbestemmelserne ændret til „ni“.

Efter dette forslag skulle Sikkerhedsrådets 10 ikke-faste medlemmer vælges i henhold til følgende mønster:

- (a) 5 fra afro-asiatiske stater;
- (b) 1 fra østeuropæiske stater;